

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

*****

15 август 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.

LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.
LPC-Embassy-033/ 01 август 2006 г.
LPC-Embassy-034/ 02 август 2006 г.
LPC-Embassy-035/ 14 август 2006 г.
LPC-Embassy-036/ 15 август 2006 г.

**До техни Превзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Главния прокурор

бул. “Витоша” № 2
1000 София

До Министъра на вътрешните работи

ул. “Шести септември” № 29
1000 София

Информационно копие:

**До Генералния директор
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)**
бул. “Цариградско шосе” № 49

1124 София

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Настоявам да прегледате архивите си и **да актуализирате процедурата по писмото ми с индекс LPC-40 и дата 13 октомври 2000 г., по което до днес все още не съм получил никакъв отговор от никого.**

Уведомявам ви, че междуременно, през 2003 г., текстът на това писмо е публикуван на с. 280-284 от **Том 5** на моята документална поредица „**Документ за самоличност. Политическа документалистика**”.

I

Накратко, в писмото ставаше дума за това, че след като заедно с мой колега (който по онова време заемаше високо обществено представително положение) се срещнахме с един от **секретарите на Министерството на вътрешните работи**, и след като констатирахме, че въпросното **високопоставено лице от Министерството** има пълната готовност да съдействува на правосъдието, аз се обърнах с това писмо към **Президента Петър Стоянов, Председателя на Министерския съвет Иван Костов, Главния прокурор Никола Филчев и Министъра на вътрешните работи Емануил Йорданов** и поисках да получа определени официални отговори.

До днес, обаче, такива отговори не съм получил от никого, а отговор трябваше да получа най-малкото от **Главния прокурор**, тъй като в писмото ми изрично и ясно е записано, че въпросният **Секретар на Министерството на вътрешните работи е направил признание, че знае за съществуването на актуални планове за моето физическо ликвидиране, и че проявява пълната готовност да съдействува на правосъдието, ако от него бъде поискано да направи това.**

Наистина, към днешна дата е видно, че моето **физическо ликвидиране** не се е състояло, но този факт съвсем не означава, че самият план за това не е престъпление, както и че не е бил правен опит в това отношение.

Преди всичко, въпреки факта, че все още съм жив, престъпление е имало, и за неговото наличие е бил проявил готовността си да свидетелствува един от първите служебни фактори в системата на **Министерството на вътрешните работи**. Така или иначе днес аз искам да зная какви мерки са били предприети от **Главния прокурор** във връзка с моето искане за **защита на моето право на живот** и на **моя живот**.

Освен това, както е известно, **формите на физическото ликвидиране на един човек са и могат да бъдат най-разнообразни** и напълно погрешно е да се счита, че когато става въпрос за такова нещо, непременно всичко се свежда само до „демонстративно екзекуционно умъртвяване”. А тъй като досега не съм получил отговор от никого от адресатите на моето писмо, за мен остава напълно открит въпросът „**Какво е било направено, за да бъде уточнено за прилагането на точно каква форма на физическо ликвидиране е разполагал с оперативна информация въпросният Секретар на Министерството на вътрешните работи?**”.

Отговорът на този въпрос е изключително важен, тъй като фактът, че все още съм жив, съвсем не означава, че оттогава досега върху мен не са били правени опити за „**физическо ликвидиране**”; тъй като такива все пак бяха правени, само че те бяха направени по един изключително модерен начин, при който **няколко души лекари, които по-рано са били непосредствено ангажирани с тайните служби на комунистическата власт, се опитаха да ме мотивират да се съглася да бъда спешно опериран от раково заболяване, каквото аз не съм имал и каквото нямам; изрично**

уточнявам, че по този съвсем конкретен случай на опит да бъде приложен към мен т. нар. „**медикаментозен тероризъм**” все още не съм писал до вас, но във връзка с него разполагам с несъмнени и напълно убедителни поне за мен доказателства, и в най-скоро време ще поискам вашето непосредствено ангажиране.

II.

На второ място, в посоченото мое официално писмо изрично и пределно ясно съм записал, че въпросният **Секретар на Министерството на вътрешните работи** достатъчно ясно даде да се разбере, че е готов да съдейства на правосъдието и в още едно отношение. Става въпрос за това, че в отговор на моя първи директно зададен въпрос той изрично даде да се разбере, че след т. нар. „демократични промени след 1989 г.” **аз съм бил „разработван” от официално съществуващите български тайни служби „най-малко пет пъти”, при което мероприятията по тези разработки са се разпростирали и върху членовете на моето семейство и най-близките ми приятели.**

Нека изрично уточня, че под „**разработване**” в случая следва да се има предвид както самото „**административно завеждане**” на т. нар. „**Строго секретно дело за оперативна разработка**”, така и осъществяването на конкретна дейност по „**наблюдение и манипулативен контрол**”.

При което изрично уточнявам, че още тогава в писмото си съм посочил, че според въпросния **Секретар на Министерството на вътрешните работи тези „разработки” са били образувани и осъществявани поради това, че българските тайни държавни служби са били обезпокоени от обстоятелството, че аз все още продължавам да създавам проблеми на властта (включително и пред международните институции) с исканията си за отговорност за деянията както на предишната, така и на сегашната власт**, и целта им е била да елиминират не само ефектите на моята дейност в този аспект, но евентуално и самата ми дейност.

II.

Обръщам вашето внимание и върху това, че в посоченото мое писмо изрично съм записал още две изключително съществени неща:

1) че давайки отговор на моето второ питане, въпросният **Секретар на Министерството на вътрешните работи** изрично каза лаконичното изречение „**Няма „стари” и „нови” тайни служби**”;

2) че почти по същото време шефът на службата по контрашпионажа и държавната сигурност генерал Атанас Атанасов изрично заяви по националната (държавната) телевизия, че: **▶ „офицерите от бившите тайни служби се занимават и днес със същото, с което са се занимавали и по-рано”;** **▶ при което „разполагат със своя собствена разузнавателна и езекуционна власт, отделна и паралелна от държавната”;** **▶** както и че в изказването на генерала не само напълно е липсвала тезата за ефективно противоречие между държавните и мафиотските власти и тайни служби, но и че дори е проличало имплицитното признание за наличие на тясна взаимовръзка и взаимодействие между властта на мафията и властта на държавата.

II.

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Изрично и категорично настоявам да получа отговор на всички въпроси, които се съдържат по явен или имплицитен начин както в писмото ми от 13 октомври 2000 г., така и в сегашното ми писмо.

15 август 2006 г.

Янко Н. Янков